

## NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1100/2007,

18. september 2007,

## millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, <sup>(1)</sup>

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 19. juulil 2004. aastal vastu järeldused, mis käsitlevad komisjoni 1. oktoobri 2003. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile ühenduse tegevuskava väljatöötamise kohta euroopa angerja varude majandamiseks ning milles palutakse komisjonil teha ettepanekud angerjavarude pikaajaliseks majandamiseks Euroopas.

(2) Euroopa Parlament võttis 15. novembril 2005. aastal vastu resolutsiooni, milles kutsutakse komisjoni üles viivitamata esitama ettepanekut euroopa angerja varude taastamist käsitleva määruse kohta.

(3) Rahvusvaheliselt Mereuurimise Nõukogult (ICES) euroopa angerja kohta saadud viimaste teaduslike nõuannete kohaselt on selle varud allpool ohutut bioloogilist piiri ja angerjapüük senisel kujul ei ole jätkusuutlik. ICES soovib kiiremas korras välja töötada kava kõigi euroopa angerja varude taastamiseks ning vähendada varude kasutamist ja muud angerjapüüki või -varusid mõjutavat inimtegevust nii palju kui võimalik.

(4) Ühenduses valitsevad erinevad tingimused ja vajadused nõuavad erinevaid konkreetseid lahendusi. Seda mitmekesisust tuleks arvestada euroopa angerja populatsiooni

kaitsmisele ja jätkusuutliku kasutamise tagamisele suunatud meetmete kavandamisel ja elluviimisel. Otsuseid tuleks teha võimalikult lähedal kohtadele, kus angerjat püütakse. Eelistada tuleks liikmesriikide meetmeid piirkondlikele ja kohalikele tingimustele kohandatud angerjavarude majandamiskavade koostamise kaudu.

(5) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) <sup>(2)</sup> ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) <sup>(3)</sup> on muu hulgas ette nähtud selleks, et kaitsta, säilitada ja parandada veekeskkonda, kus angerjad veedavad osa oma elutsüklist, ning vajalik on tagada käesoleva määruse ja eespool nimetatud direktiivide alusel võetavate meetmete koordineeritus ja kooskõla. Eelkõige peaksid angerjavarude majandamiskavad katma vesikondi, mis on määratletud vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ.

(6) Euroopa angerja varude taastamiseks võetavate meetmete edukus sõltub nii ühenduse, liikmesriikide ning kohalikul ja piirkondlikul tasandil tehtavast tihedast koostööst ja sidusast tegevusest kui ka teavitamisest, konsulteerimisest ning asjaomaste avalike sektorite kaasamisest. Sel eesmärgil võib angerjavarude majandamiskavade tõhusale rakendamisele aidata kaasa Euroopa Kalandusfondi toetus.

(7) Kui liikmesriigi territooriumil asuvaid vesikondi ei saa kindlaks määrata ega piiritleda euroopa angerja loodusliku elupaigana, peaks olema võimalik see liikmesriik angerjavarude majandamiskava koostamise kohustusest vabastada.

(8) Angerjavarude taastamise meetmete tõhususe ja võrdväärsuse tagamiseks on vajalik, et liikmesriigid määraksid kindlaks nende poolt kavandatavad meetmed ning samuti hõlmatavad alad, ning oluline on, et seda teavet levitataks laialdaselt ning et hinnataks meetmete tõhusust.

(9) Komisjon kinnitab angerjavarude majandamiskavad kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee tehnilise ja teadusliku hinnangu põhjal.

<sup>(2)</sup> EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 368).

<sup>(3)</sup> EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

<sup>(1)</sup> 16. mai 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (10) Vesikondades, kus kalapüügil ja muul angerjavarusid mõjutaval inimtegevusel võib olla piiriülene mõju, tuleks kõiki kavasad ja meetmeid koordineerida kogu asjaomase vesikonna ulatuses. Koordineerimine ei tohiks siiski pidurdada angerjavarude majandamiskavade riiklike osade kiiret rakendamist. Ühenduse piiridest väljapoole ulatuvate vesikondade puhul peaks ühendus püüdma tagada asjakohase koordineerimise asjaomaste kolmandate riikidega.
- (11) Piiriülese koordineerimise kontekstis tuleks nii ühenduse siseselt kui väliselt pöörata erilist tähelepanu Läänemerele ja Euroopa rannikuvetele, mis jäävad välja direktiivi 2000/60/EÜ kohaldamisalast. Vajadus sellise koordineerimise järele ei tohiks siiski takistada liikmesriikide viivitamatut tegutsemist.
- (12) Erimeetmeid Euroopa vetesse lastud vähem kui 12 cm pikkuste angerjate arvukuse suurendamiseks ja vähem kui 20 cm pikkuste angerjate ümberasustamiseks varude taastamiseks tuleks seega rakendada angerjate majandamiskavade osana.
- (13) 31. juuliks 2013 tuleb 60 % vähem kui 12 cm pikkusega igal aastal püütud angerjatest ette näha taasasustamiseks. Vähem kui 12 cm pikkuste angerjate turuhindade arengut tuleks jälgida aastaringelt. Liikmesriikide poolt määratletud vesikondades angerjate taasasustamiseks kasutatavate vähem kui 12 cm pikkuste angerjate keskmise turuhinna olulise languse korral võrreldes nende vähem kui 12 cm pikkuste angerjate hindadega, mida kasutatakse muudel eesmärkidel, tuleks lubada komisjonil võtta asjakohaseid meetmeid, mille hulka võib kuuluda taasasustamiseks ette nähtud vähem kui 12 cm pikkuste angerjate protsendimäära ajutine vähendamine.
- (14) Liikmesriikide poolt angerja looduslike elupaikadena määratletud vesikondade piiridest mere poole jäävates ühenduse vetes tuleks angerjapüüki järk-järgult vähendada, vähendades püügikoormust või püüki vähemalt 50 % võrreldes keskmise püügikoormusega aastatel 2004 kuni 2006.
- (15) Komisjon peaks liikmesriikide esitatud teabe põhjal esitama aruande angerjavarude majandamiskavade rakendamise tulemuste kohta ja vajadusel soovutama meetmeid, mille abil on suure tõenäosusega võimalik taastada euroopa angerja varusid.
- (16) Liikmesriigid peaksid kehtestama kontrolli ja seiresüsteemi, mida on kohandatud vastavalt oludele ja õiguslikule raamistikule, mida juba kohaldatakse siseveekalan-

duse suhtes vastavalt nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrusele (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem.<sup>(1)</sup> Sellega seoses peaksid liikmesriigid koostama teatud teabe ja hinnangud kutselise ja harrastuskalapüügi kohta, et vajadusel toetada angerjavarude majandamiskavade aruandlust ja hindamist ning samuti kontrolli- ja jõustamise meetmeid. Liikmesriigid peaksid lisaks võtma meetmeid, et tagada angerjate impordi ja ekspordi kontroll ja jõustamine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

#### Artikkel 1

##### Sisu

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse raamistik liiki *Anguilla anguilla* kuuluva euroopa angerja varude kaitseks ja säästvaks kasutamiseks ühenduse vetes ning liikmesriikide rannalagunides, suudmealade vetes ja jõgedes ning nendega ühenduses olevates sisevetes, mis voolavad merre ICESi III, IV, VI, VII, VIII ja IX piirkonnas või Vahemerre.
2. Musta mere ja sellega seotud jõgikonna suhtes teeb komisjon pärast kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega konsulteerimist nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta)<sup>(2)</sup> artikli 30 lõikes 2 sätestatud korras 31. detsembriks 2007 otsuse selle kohta, kas need veed on käesoleva määruse artikli 3 kohaselt euroopa angerja looduslikuks elupaigaks.
3. Käesoleva määruse kohased meetmed võetakse vastu ja neid rakendatakse, ilma et see piiraks direktiivide 92/43/EMÜ ning 2000/60/EÜ asjakohaste sätete kohaldamist.

#### Artikkel 2

##### Angerjavarude majandamiskavade kehtestamine

1. Liikmesriigid määravad kindlaks ja piiritlevad nende riigi territooriumil asuvad eraldi vesikonnad, mis on euroopa angerja looduslikuks elupaigaks („angerjate vesikonnad“) ning mis võivad hõlmata mereakvatooriumi. Nõuetekohase põhjenduse esitamise korral võib liikmesriik määratleda kogu oma riigi territooriumi või teatava piirkondliku haldusüksuse ühe angerjate vesikonnana.

<sup>(1)</sup> EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1967/2006 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11), parandatud väljaandes ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.

<sup>(2)</sup> EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

2. Angerjate vesikondade määramisel võtavad liikmesriigid võimalikult suures ulatuses arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 3 osutatud halduskorraldust.

3. Iga lõike 1 kohaselt piiritletud angerjate vesikonna kohta koostavad liikmesriigid angerjavarude majandamiskava.

4. Iga angerjavarude majandamiskava eesmärk on vähendada inimtegevusest tingitud suremust, et tagada, et merre jõuaks kudema suure tõenäosusega vähemalt 40 % täiskasvanud angerja biomassist, võrreldes parima prognoosiga merre kudema jõudmise taseme kohta oludes, kui varusid ei oleks mõjutanud inimtegevus. Angerjavarude majandamiskava koostatakse kavatusega saavutada see eesmärk pikemas perspektiivis.

5. Võttes arvesse iga angerja vesikonna kohta olemasolevaid andmeid, määratakse merre jõudmise sihttase kindlaks ühel järgmisest kolmest viisist:

a) enne 1980. aastat kõige asjakohasemal perioodil kogutud andmeid kasutades, eeldusel et need on kättesaadavad piisavas mahus ja piisava kvaliteediga;

b) elupaikadel põhineva hinnanguga võimaliku angerjatoodangu kohta inimtegevusest tingitud suremust mõjutavate tegurite puudumise tingimustes;

c) sarnaste jõgikondade ökoloogiale ja hüdrograafiale tuginedes.

6. Iga angerjavarude majandamiskava sisaldab angerjate vesikonna angerja populatsiooni hetkeolukorra kirjeldust ja analüüsi ning seostab seda lõikes 4 sätestatud merre kudema jõudmise sihttasemega.

7. Iga angerjavarude majandamiskava sisaldab meetmeid lõikes 4 sätestatud eesmärgi saavutamiseks, jälgimiseks ja kontrollimiseks. Liikmesriigid võivad vahendid määratleda kohalikke ja piirkondlikke tingimusi arvestades.

8. Angerjavarude majandamiskava võib sisaldada muu hulgas järgmisi meetmeid:

— kutselise kalapüügi vähendamine;

— harrastuspüügi piiramine;

— taasisustamise meetmed;

— struktuurimeetmed eesmärgiga muuta jõed läbipääsetavateks ja parandada jõgedes asuvate elupaikade kvaliteeti, koos muude keskkonnameetmetega;

— täiskasvanud angerja transportimine sisevetest vetesse, kust nad saavad vabalt Sargasso merre pääseda;

— röövloomade vastu võitlemine;

— hüdroelektrijaamade turbiinide ajutine väljalülitamine;

— akvakultuuri käsitlevad meetmed.

9. Iga angerjavarude majandamiskava sisaldab lõikes 4 sätestatud merre kudema jõudmise sihttaseme saavutamise ajakava, järgides järkjärgulist lähenemisviisi ja võttes arvesse varude uuendamise eeldatavat taset; see hõlmab meetmeid, mida kohaldatakse alates angerjavarude majandamiskava esimesest kohaldamisaastast.

10. Iga liikmesriik rakendab angerjavarude majandamiskavas kohaseid meetmeid võimalikult kiiresti, et vähendada kalapüügivälisest teguritest, sealhulgas hüdroelektrijaamade turbiinide, pumpade või röövloomade põhjustatud angerjate suremust, välja arvatud juhul, kui see ei ole vajalik kava eesmärgi saavutamiseks.

11. Iga angerjavarude majandamiskava peab sisaldama artikli 10 kohaseid kontrolli- ja jõustamismeetmeid, mida kohaldatakse vetes, mis ei ole ühenduse veed.

12. Angerjavarude majandamiskava loetakse nõukogu 27. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1198/2006 (Euroopa Kalandusfondi kohta) <sup>(1)</sup> artikli 24 lõike 1 punktis v osutatud ühenduse kaitsemeetme raames riiklikul tasandil vastu võetud majandamiskavaks.

<sup>(1)</sup> ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.

### Artikkel 3

#### Angerjavarude majandamiskava koostamise kohustusest vabastamine

1. Liikmesriigi võib angerjavarude majandamiskava koostamise kohustusest vabastada, kui esitatakse nõuetekohane põhjendus selle kohta, et riigi territooriumil asuvad vesikonnad või mereakvatoorium ei ole euroopa angerja looduslikuks elupaigaks.
2. Liikmesriigid esitavad komisjonile lõike 1 kohase vabastamisaotluse hiljemalt 1. jaanuariks 2008.
3. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee või muude asjakohaste teadusasutuste tehnilise ja teadusliku hinnangu põhjal kiidab komisjon vabastamisaotluse heaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 sätestatud korras.
4. Kui komisjon kiidab vabastamisaotluse heaks, siis artiklit 4 asjaomase liikmesriigi suhtes ei kohaldata.

### Artikkel 4

#### Angerjavarude majandamiskavade esitamine

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2008 vastavalt artiklile 2 koostatud angerjavarude majandamiskavad.
2. Liikmesriik, kes ei ole 31. detsembriks 2008 esitanud komisjonile heakskiitmiseks angerjavarude majandamiskava, peab kas vähendama oma püügikoormust vähemalt 50 % võrreldes keskmise püügikoormusega aastatel 2004–2006 või vähendama püügikoormust, et tagada angerjapüügi vähendamine vähemalt 50 % võrreldes keskmise püügiga aastatel 2004–2006, lühendades selleks angerjapüügihooaega või kasutades muid meetodeid. Sellist vähendamist rakendatakse alates 1. jaanuarist 2009.
3. Lõikes 2 sätestatud püügikoormuse vähendamise võib täielikult või osaliselt asendada koheste meetmetega muude inimtegevusest tingitud suremust mõjutavate tegurite suhtes, mille tulemusel merre kudema rändavate täiskasvanud angerjate arvukus muutub võrdväärseks nende angerjatega, kes jõuaksid merre kudema püügikoormuse vähendamise tagajärjel.

### Artikkel 5

#### Angerjavarude majandamiskavade heakskiitmine ja rakendamine

1. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee või muude asjakohaste teadusasutuste tehnilise ja teadusliku

hinnangu põhjal kiidab komisjon angerjavarude majandamiskavad heaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 sätestatud korras.

2. Liikmesriigid rakendavad komisjoni poolt lõike 1 kohaselt heaks kiidetud angerjavarude majandamiskavasid alates 1. juulist 2009 või võimalikult varakult enne nimetatud kuupäeva.

3. Alates 1. juulist 2009 või nimetatud kuupäevale eelnevast angerjavarude majandamiskava rakendamise kuupäevast on lubatud liiki *Anguilla anguilla* kuuluvat angerjat püüda aastaringiselt, tingimusel et püük toimub kooskõlas komisjoni poolt vastavalt lõikele 1 heaks kiidetud angerjavarude majandamiskavas sätestatud spetsifikatsioonide ja piirangutega.

4. Liikmesriik, kes on 31. detsembriks 2008 esitanud komisjonile heakskiitmiseks angerjavarude majandamiskava, mida komisjon ei saa lõike 1 kohaselt heaks kiita, peab kas vähendama oma püügikoormust vähemalt 50 %, võrreldes keskmise püügikoormusega aastatel 2004–2006, või vähendama püügikoormust, et tagada angerjapüügi vähendamine vähemalt 50 %, võrreldes keskmise püügikoormusega aastatel 2004–2006, lühendades selleks angerjapüügihooaega või kasutades muid meetodeid. Sellist vähendamist rakendatakse kolme kuu jooksul alates kava heaks kiitmata jätmise otsusest.

5. Lõikes 4 sätestatud püügikoormuse vähendamise võib täielikult või osaliselt asendada koheste meetmetega muude inimtegevusest tingitud suremust mõjutavate tegurite suhtes, mille tulemusel merre kudema rändavate täiskasvanud angerjate arvukus muutub võrdväärseks nende angerjatega, kes jõuaksid merre kudema püügikoormuse vähendamise tagajärjel.

6. Kui komisjon ei kiida angerjavarude majandamiskava heaks, võib liikmesriik esitada muudetud kava kolme kuu jooksul alates kava heaks kiitmata jätmise otsusest.

Muudetud angerjavarude majandamiskava kiidetakse heaks vastavalt lõikes 1 sätestatud menetlusele. Lõikes 4 sätestatud püügikoormuse vähendamist ei kohaldata, kui komisjon kiidab muudetud kava heaks.

### Artikkel 6

#### Piiriülesed angerjavarude majandamiskavad

1. Angerjate vesikondadele, mis hõlmavad rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumi, koostavad asjaomased liikmesriigid ühise angerjavarude majandamiskava.

Kui koordineerimine ohustab põhjustada selliseid viivitusi, et on võimatu esitada angerjavarude majandamiskava õigeaegselt, võivad liikmesriigid esitada angerjavarude majandamiskavad oma jurisdiktsiooni alla kuuluva vesikonna osa kohta.

2. Juhul kui angerjate vesikond ulatub väljapoole ühenduse territooriumit, püüavad asjaomased liikmesriigid välja töötada angerjavarude majandamiskava koostöös asjaomaste kolmandate riikidega ning sellisel juhul austatakse mis tahes asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni pädevust. Kui asjaomased kolmandad riigid ei osale ühise angerjavarude majandamiskava koostamises, võivad asjassepuutuvad liikmesriigid esitada angerjavarude majandamiskava angerjate vesikonna selle osa kohta, mis asub nende territooriumil, et saavutada artikli 2 lõikes 4 sätestatud merre kudema jõudmise sihttase.

3. Artikleid 2, 4 ja 5 kohaldatakse *mutatis mutandis* käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud piiriüleste kavade suhtes.

#### Artikkel 7

##### Taasasustamist käsitlevad meetmed

1. Kui liikmesriigis on lubatud püüda angerjat pikkusega vähem kui 12 cm kas artikli 2 kohaselt koostatud angerjavarude majandamiskava osana või artikli 4 lõike 2 või artikli 5 lõike 4 kohase püügikoormuse vähendamise osana, tuleb vähemalt 60 % nimetatud liikmesriigis igal aastal püütud angerjatest pikkusega vähem kui 12 cm näha ette turustamiseks, et kasutada neid liikmesriikide poolt artikli 2 lõike 1 kohaselt kindlaks määratud angerjate vesikondade taasasustamisel, eesmärgiga suurendada täiskasvanud angerja merre kudema jõudmise taset.

2. Taasasustamise määr 60 % tuleb sätestada artikli 2 kohaselt koostatud angerjavarude majandamiskavades. Majandamiskava esimesel kohaldamisajal taasasustatakse vähemalt 35 % ning seda määra suurendatakse astmeliselt vähemalt 5 % aastas. Taasasustamise määr 60 % tuleb saavutada 31. juuliks 2013.

3. Selle tagamiseks, et lõikes 2 sätestatud vastavad protsendimäärad püütud angerjatest pikkusega vähem kui 12 cm kasutatakse taasasustamisprogrammis, peavad liikmesriigid looma asjakohase aruandlussüsteemi.

4. Angerjate ümberasustamine varude taastamiseks on artikli 2 kohaselt koostatud angerjavarude majandamiskava osa. Angerja majandamiskavad täpsustavad täiskasvanud angerja merre kudema jõudmise taseme suurendamise eesmärgil taasasustamiseks vajalike vähem kui 20 cm pikkuste angerjate koguse.

5. Komisjon esitab nõukogule igal aastal aruande vähem kui 12 cm pikkuste angerjate turuhinna muutumisest. Sel eesmärgil seavad asjaomase liikmesriigid sisse asjakohase hindade jälgimise süsteemi ning esitavad komisjonile igal aastal aruande kõnealuste hindade kohta.

6. Taasasustamiseks kasutatavate angerjate keskmise turuhinna olulise languse korral võrreldes nende angerjate hindadega, mida kasutatakse muudel eesmärkidel, teavitavad asjaomased liikmesriigid sellest komisjoni. Olukorra lahendamiseks võtab komisjon määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 sätestatud korras asjakohaseid meetmeid, mille hulka võib kuuluda lõikes 2 osutatud protsendimäärade ajutine vähendamine.

7. Komisjon esitab nõukogule hiljemalt 1. juulil 2011 aruande taasasustamist käsitlevate meetmete, sealhulgas angerjate turuhinna muutuste kohta, ning annab nendele meetmetele hinnangu. Kõnealust hindamist arvesse võttes teeb nõukogu komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse asjakohaste meetmete kohta, et tasakaalustada taasasustamist käsitlevaid meetmeid, saavutades samal ajal lõikes 2 nimetatud protsendimäärad.

8. Taasasustamine loetakse kaitsemeetmeks määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 38 lõike 2 tähenduses, tingimusel et:

— see on artikli 2 kohaselt koostatud angerjavarude majandamiskava osa;

— see käsitleb angerjaid pikkusega vähem kui 20 cm ja

— see aitab kaasa artikli 2 lõikes 4 osutatud 40 % merre jõudmise sihttaseme saavutamisele.

#### Artikkel 8

##### Ühenduse vesi käsitlevad meetmed

1. Kui liikmesriik püüab angerjat ühenduse vetes, peab liikmesriik kas vähendama püügikoormust vähemalt 50 % võrreldes keskmise püügikoormusega aastatel 2004 kuni 2006, või vähendama püügikoormust, et tagada angerjapüügi vähendamine vähemalt 50 % võrreldes keskmise püügikoormusega aastatel 2004 kuni 2006. Selline vähendamine tuleb saavutada järk-järgult, esmalt astmeliselt 15 % aastas viieaastase perioodi kahe esimese aasta jooksul alates 1. juulist 2009.

2. Lõike 1 kohaldamisel on ühenduse veteks need veed, mis jäävad liikmesriikide poolt artikli 2 lõike 1 kohaselt angerja looduslike elupaikadena määratletud vesikondade piiridest mere poole.

## Artikkel 9

**Aruandlus ja hindamine**

1. Iga liikmesriik esitab komisjonile aruande algselt iga kolme aasta järel, kusjuures esimene aruanne tuleb esitada 30. juuniks 2012. Aruannete esitamise sagedus väheneb kuni korrani iga kuue aasta järel pärast esimest kolme iga kolme aasta järel esitatud aruannet. Aruannetes kirjeldatakse järelevalvet, tõhusust ja tulemusi ning antakse eelkõige parimad olemasolevad hinnangud järgmise kohta:

- a) iga liikmesriigi kohta merre kudema jõudnud täiskasvanud angerja biomassi osakaal või kõnealuse liikmesriigi territooriumilt kudema rändamiseks lahkuva täiskasvanud angerja biomassi osakaal artikli 2 lõikes 4 sätestatud merre kudema jõudmise tasemega võrreldes;
- b) iga-aastase angerjapüügikoormuse tase ning selle artikli 4 lõike 2 ja artikli 5 lõike 4 kohane vähendamine;
- c) suremust mõjutavate kalapüügiväliste tegurite tase ning selle vähendamine vastavalt artikli 2 lõikele 10;
- d) vähem kui 12 cm pikkuse angerja püügikogused ja sellest erinevateks eesmärkideks kasutatud osad.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2013 aruande koos statistilise ja teadusliku hinnanguga angerjavarude majandamiskavade rakendamise tulemuste kohta, millele on lisatud kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee arvamus.

3. Komisjon teeb lõikes 2 osutatud aruannet arvesse võttes ettepanekuid asjakohaste meetmete kohta, mille abil on suure tõenäosusega võimalik taastada euroopa angerja varusid ning nõukogu teeb kvalifitseeritud hääleteenamusega otsuse alternatiivsete meetmete kohta, et saavutada artikli 2 lõikes 4 sätestatud merre jõudmise sihttase või artikli 4 lõike 2 ja artikli 5 lõike 4 kohane püügikoormuse vähendamine.

## Artikkel 10

**Kontroll ja jõustamine vetes, mis ei ole ühenduse veed**

1. Liikmesriigid kehtestavad määruse (EMÜ) nr 2847/93 asjakohaste sätetega kooskõlas oleva kontrolli ja püügi seiresüsteemi, mida on kohandatud vastavalt oludele ja õiguslikule raamistikule, mida juba kohaldatakse nende siseveekalanduse suhtes.

2. Kontrolli ja püügi seiresüsteem sisaldab kõigi kalapüügiõigusi andvate süsteemide põhjalikku kirjeldust angerja vesikondade kohta, mis on liikmesriikide poolt artikli 2 lõike 1 kohaselt määratletud angerja looduslike elupaikadena, sealhulgas eramandis olevad veed.

## Artikkel 11

**Kalapüüki käsitlev teave**

1. Iga liikmesriik koostab 1. jaanuariks 2009 kutselist kalapüüki käsitleva järgmise teabe:

- nimekiri kõikide tema lipu all sõitvate kalalaevade kohta, kellel on artikli 8 kohaselt lubatud ühenduse vetes angerjat püüda, olenemata laeva kogupikkusest;
- nimekiri kõikide kalalaevade, äriüksuste või kalurite kohta, kellel on lubatud angerjat püüda angerja vesikondades, mis on liikmesriikide poolt artikli 2 lõike 1 kohaselt määratletud angerja looduslike elupaikadena;
- nimekiri kõikide enamapakkumiskeskuste või muude liikmesriikide volitatud asutuste või isikute kohta, kes tegelevad angerja esmaturustamisega.

2. Liikmesriigid määravad korrapäraselt kindlaks harrastuskalapüügi tegelejate hinnangulise arvu ja nende angerjapüügi hinnangulise koguse.

3. Liikmesriigid esitavad komisjoni taotlusel lõikes 1 ja 2 osutatud teabe.

## Artikkel 12

**Kontroll ja jõustamine seoses angerja impordi ja ekspordiga**

Hiljemalt 1. juulil 2009 liikmesriigid:

- võtavad vajalikud meetmed, et määrata kindlaks kõikide nende territooriumile imporditud või sealt eksporditud elusangerjate päritolu ja tagada nende jälgitavus;
- määravad kindlaks, kas ühenduse piirkonnas püütud ja nende territooriumilt eksporditud angerjas oli püütud ühenduse kaitsemeetmetega kooskõlas oleval viisil;
- võtavad meetmed, et määrata kindlaks, kas mis tahes asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni vetes püütud ja nende territooriumile imporditud angerjas oli püütud kõnealuses kalandusorganisatsioonis kokku lepitud eeskirjadega kooskõlas oleval viisil.

*Artikkel 13***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. september 2007

*Nõukogu nimel*

*eesistuja*

R. PEREIRA

---